

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 92/15
Λουξεμβούργο, 2 Σεπτεμβρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-386/14
Groupe Steria SCA κατά Ministère des Finances et des Comptes publics

Η διαφοροποιημένη φορολόγηση των μερισμάτων που εισπράττουν οι μητρικές εταιρίες ενοποιημένου φορολογικώς ομίλου, σε συνάρτηση με τον τόπο εγκαταστάσεως των θυγατρικών, αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης

Τέτοιου είδους διαφορετική μεταχείριση θίγει κατά τρόπο αδικαιολόγητο την ελευθερία εγκαταστάσεως

Κατά το γαλλικό δίκαιο, τα μερίσματα, τα οποία εισπράττει μητρική εταιρία δυνάμει των συμμετοχών της σε άλλες εταιρίες, μπορούν να αφαιρεθούν από το συνολικό καθαρό της κέρδος και, συνεπώς, φοροαπαλλάσσονται, με την επιφύλαξη τμήματος 5 % που αντιστοιχεί στα έξοδα και λοιπές επιβαρύνσεις συμμετοχών. Εντούτοις, όταν τα μερίσματα προέρχονται από εταιρίες μέλη ενοποιημένου φορολογικώς ομίλου, το τμήμα των εξόδων και λοιπών επιβαρύνσεων μπορεί να εκπέσει από το κέρδος, με αποτέλεσμα εν τέλει, τα μερίσματα να μην υπόκεινται σε κανένα φόρο. Καθόσον μόνον εταιρίες εγκατεστημένες στην Γαλλία μπορούν να ανήκουν σε τέτοιου είδους φορολογικό όμιλο, η επίδικη κανονιστική ρύθμιση αποκλείει τις μητρικές εταιρίες, οι οποίες διατηρούν θυγατρικές σε άλλα κράτη μέλη, από την πλήρη φοροαπαλλαγή των εισπραχθέντων μερισμάτων. Πράγματι, όταν τα μερίσματα προέρχονται από θυγατρικές εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, η δυνατότητα εκπτώσεως του αντίστοιχου ποσοστού δεν προβλέπεται, με συνέπεια τα μερίσματα να παραμένουν φορολογητέα κατά 5 %.

Η εταιρία Steria, μέλος της Groupe Steria, συμμετέχει σε θυγατρικές εγκατεστημένες τόσο στην Γαλλία όσο και σε άλλα κράτη μέλη. Η εν λόγω εταιρία φρονεί ότι η γαλλική κανονιστική ρύθμιση παραβιάζει την κατοχυρωμένη στο δίκαιο της Ένωσης ελευθερία εγκαταστάσεως, καθόσον δεν της αναγνωρίζεται η έκπτωση του ποσοστού που αντιστοιχεί στα μερίσματα που διανέμουν οι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος θυγατρικές της, ενώ οι θυγατρικές αυτές θα μπορούσαν να ενταχθούν στον ενοποιημένο φορολογικώς όμιλο εάν ήταν εγκατεστημένες στην Γαλλία. Το Cour administrative d'appel de Versailles (διοικητικό εφετείο των Βερσαλλιών) έθεσε το ζήτημα αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο δέχεται ότι **η επίδικη κανονιστική ρύθμιση επιφυλάσσει δυσμενή διακριτική μεταχείριση στις μητρικές εταιρίες οι οποίες διατηρούν θυγατρικές εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη**, πράγμα που καθιστά λιγότερο ελκυστική την άσκηση εκ μέρους των εταιριών αυτών της ελευθερίας τους εγκαταστάσεως, καθόσον αποτελεί αντικίνητρο για την ίδρυση θυγατρικών εταιριών σε άλλα κράτη μέλη.

Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, προκειμένου η διαφορετική αυτή μεταχείριση να είναι συμβατή με την ελευθερία εγκαταστάσεως, πρέπει να αφορά καταστάσεις που δεν είναι αντικειμενικά συγκρίσιμες ή να δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος. Το Δικαστήριο δέχεται, συναφώς, ότι η κατάσταση των εταιριών που ανήκουν σε ενοποιημένο φορολογικώς όμιλο είναι συγκρίσιμη με εκείνη των εταιριών που δεν ανήκουν σε όμιλο τέτοιου είδους, καθόσον, και στις δύο περιπτώσεις, η μητρική εταιρία φέρει τα έξοδα και τις λοιπές επιβαρύνσεις που συνδέονται με το ποσοστό συμμετοχής της στο κεφάλαιο της θυγατρικής της.

Τέλος, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η επίδικη διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, όπως η ανάγκη διαφυλάξεως της κατανομής των φορολογικών εξουσιών μεταξύ των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, η διαφορετική αυτή μεταχείριση αφορά μόνο μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως, που καταβάλλονται σε ημεδαπές μητρικές

εταιρίες, με αποτέλεσμα να θίγεται η φορολογική δικαιοδοσία ενός και μόνον κράτους μέρους. Ομοίως, η ανάγκη διαφυλάξεως της συνοχής του επιδικίου στην κύρια δίκη φορολογικού συστήματος δεν μπορεί να προβληθεί ως επιτακτικός λόγος γενικού συμφέροντος, λόγω του ότι η επίδικη γαλλική κανονιστική ρύθμιση δεν επιφέρει κανένα φορολογικό μειονέκτημα στη μητρική εταιρία του ενοποιημένου φορολογικώς ομίλου το οποίο θα αντιστάθμιζε το φορολογικό πλεονέκτημα (πλήρης φοροαπαλλαγή επί των μερισμάτων) που της παρέχεται.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **η προβλεπόμενη στην γαλλική κανονιστική ρύθμιση διαφορετική μεταχείριση δεν είναι συμβατή με την ελευθερία εγκαταστάσεως.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582